

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobce: **T. Q. K.**, zastoupen opatrovnici advokátkou JUDr. Markétou Pakandlovou, se sídlem S. K. Neumanna 281, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 34, Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2002 č.j. OAM-3198/VL-20-K04-2002, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24. 6. 2003 č.j. 28 Az 97/2003 - 24,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna soudem ustanovené opatrovnice, advokátky JUDr. Markéty Pakandlové, **se určuje** částkou 600 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 8. 2. 2008 k poštovní přepravě kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 24. 6. 2003 č. j. 28 Az 97/2003 - 24, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného. Rozsudek krajského soudu byl žalobci doručen dne 7. 8. 2003.

Nejvyšší správní soud posoudil věc takto:

Po podání kasační stížnosti žalobce opustil dosavadní místo pobytu. Krajský soud pátral po jeho pobytu s tím, že místo jeho pobytu se mělo nacházet v určité obci ve Slovenské republice. V této obci však jeho pobyt zjištěn nebyl. Podle sdělení Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie, evidenční odbor, ze dne 12. 5. 2008, bylo žalobci dne 4. 4. 2008 vydáno výjezdní vízum platné do 2. 6. 2008 a jeho současný pobyt není znám.

Podle § 33 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žadatele). Nejvyšší správní soud proto podle tohoto ustanovení řízení o kasační stížnosti zastavil. Poznámává se, že kasační stížnost byla podána s odstupem takřka pěti let od doručení rozsudku krajského soudu a i kdyby

byl pobyt žalobce znám, musela by být kasační stížnost odmítnuta jako opožděně podaná [§ 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní-dále jen „s. ř. s.“].

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Vzhledem k neznámému pobytu žalobce mu krajský soud podle § 29 odst. 3 o. s. ř. (§ 64 s. ř. s.) ustanovil pro řízení o kasační stížnosti opatrovnici-advokátku JUDr. Ludmilu Pakandlovou, která převzala rozhodnutí krajského soudu o svém ustanovení a ve věci již nic nečinila.

V otázce, zda soudem ustanovené opatrovnici, která je advokátkou, přiznat odměnu za zastupování, příp. v jaké výši, vyšel Nejvyšší správní soud z těchto úvah:

Podle § 1 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění zákona č. 205/2005 Sb. poskytováním právních služeb se rozumí rovněž činnost opatrovníka pro řízení ustanoveného podle zvláštního právního předpisu, je-li vykonávána advokátem.

Odměny advokátům za poskytování právních služeb stanovuje vyhláška č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), která při stanovení výše mimosmluvní odměny, o níž se v projednávané věci jedná, vychází z tzv. tarifní hodnoty (§ 7 a násl.) za jeden úkon právní služby a z počtu úkonů právní služby. Tyto úkony jsou uvedeny v § 11 advokátního tarifu tak, že odstavec 1 vypočítává úkony, za které náleží mimosmluvní odměna v plné výši, odstavec 2 vypočítává úkony, za které náleží mimosmluvní odměna ve výši jedné poloviny, a konečně odstavec 3 stanoví, že za úkony právní služby neuvedené v odstavcích 1 a 2 náleží odměna jako za úkony, jimž jsou svou povahou a účelem nejbližší.

Tarifní hodnota je stanovena v § 9 odst. 5 advokátního tarifu. Podle tohoto ustanovení při výkonu funkce opatrovníka ustanoveného soudem účastníku řízení, jehož pobyt není znám, jemuž se nepodařilo doručit na známou adresu v cizině, který byl stížen duševní poruchou nebo z jiných zdravotních důvodů se nemůže nikoliv jen po přechodnou dobu účastnit řízení nebo který není schopen srozumitelně se vyjadřovat, se považuje za tarifní hodnotu částka 500 Kč. Znamená to, že sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby činí 300 Kč (§ 7 advokátního tarifu).

Nutno dále posoudit, zda advokátovi, který byl ustanoven opatrovníkem účastníka řízení proto, že pobyt účastníka není znám, lze vůbec přiznat odměnu za právní službu. Podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu totiž mimosmluvní odměna náleží za první poradou s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení nebo obhajoby, je-li klientovi zástupce nebo obhájce ustanoven soudem. Soudní praxe při výkladu tohoto ustanovení vychází z toho, že k přiznání odměny za tento úkon právní služby dojde pouze tehdy, jestliže poté, kdy advokátovi je doručeno rozhodnutí soudu o jeho ustanovení zástupcem, se uskuteční první poradou mezi zástupcem a zastoupeným.

Ust. § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu i z něj plynoucí soudní praxe ovšem vycházejí ze „standardní“ situace, kdy na straně klienta se nevyskytuje objektivně nic, co by bránilo první poradě mezi zástupcem a zastoupeným. Je-li však advokát ustanoven opatrovníkem účastníka řízení proto, že účastník je neznámého pobytu, pak pochopitelně nelze první (ani žádnou další) poradou uskutečnit.

Za této situace Nejvyšší správní soud aplikoval § 11 odst. 3 advokátního tarifu (za úkony právní služby neuvedené v odstavcích 1 a 2 náleží odměna jako za úkony, jimž jsou svou povahou nebo účelem nejbližší) a ustanovené advokátce-opatrovnici přiznal odměnu za jeden úkon právní služby [§ 11 odst. 1 písm. b), § 11 odst. 3 advokátního tarifu] ve výši 300 Kč, k němuž připočetl 300 Kč jako náhradu hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu).

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. proto Nejvyšší správní soud přiznal advokátce částku celkem 600 Kč, která jí bude vyplacena z účtu tohoto soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. srpna 2008

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu